

Ordföranden har ordet

Under det senaste halvåret har det skett ett livligt utbyte av kontakter mellan Indonesien och Sverige såväl på det officiella som det privata planet.

Nämnas bör framförallt en delegation som reste runt mellan olika länder som bidragit till återuppbyggnaden efter tsunamikatastrofen i Aceh. Syftet med besöket var att uttrycka sin stora tacksamhet för hjälpinsatserna och berätta om det gigantiska arbetet med att skapa ett nytt samhälle där inte ens ruinerna av det gamla finns kvar.

För SIS innebär hösten som bekant årets höjdpunkt med den traditionella Pasar Malam som i år äger rum lördagen den 17 november i stora samlingslokalen Bolinders Plan 1 vid Kungsbron i centrala Stockholm. En annan begivenhet som man inte bör missa är Teddy's uppskattade föredrag om batik från Jogya.

Väl mött!

Jörgen Jepsson

Kurs i indonesiska språket – Bahasa Indonesia

För fyra år sedan såg jag i en annons i Sahabat att en kurs i indonesiska skulle börja till våren. Min fru väntade vårt första barn och eftersom vi bestämt att våra barn ska uppfostras tvåspråkigt kände jag att det nu var dags att ge sig i kast med "Bahasa Indonesia". Vi var en förväntansfull nybörjarskara som satte oss i skolbänken vårvintern 2003 under entusiastisk ledning av SIS språklärare Tess Beek- Emanuelsson. "Alon-alon asal kelakon (sakta men säkert) har vi snart avverkat läroboken "Colloquial Indonesian". Så här i efterhand kan jag konstatera att språket i början framstod som mer avskräckande än vad det förtjänar. Visserligen tillhör indonesiskan en helt annan språkgrupp än den indoeuropeiska, men språket skrivs med latinska bokstäver, uttalas som det skrivs och grammatiken är relativt okomplicerad. Givetvis är ordförrådet till stor del helt främmande och ordbildningen med prefix och suffix ger en hel del att bita i. Men ganska snart märkte jag att det gick att förstå och även göra sig förstådd både hemma och när man reser till Indonesien. Jag kan varmt rekommendera kursen för den som vill lära känna Indonesien närmare.

Ulf Schubert, elev i SIS språkkurs.

SIS

Svensk-Indonesiska Sällskapet

www.svenskindonesiskasallskapet.org

postgiro 433 97 34-8

Ordförande/ansvarig utgivare

Jörgen Jepsson

jorgenjepsson@telia.com

Medlemsärenden

Margareta Pattyranie

Rålambsvägen 8A

112 59 Stockholm

08-667 0940

margareta_ap@yahoo.se

Lay-out

Dewi Carina

Tryck

Trosa Tryckeri

momsbefriad

Ett reportage från ett besök på ett HEM för marginaliserade barn, gatubarn och ungdomar Sanggar Anak Akar, (SAA) i Jakarta, februari 2007.

Min syster Lieke hittade på nätet en artikel från BBC som handlade om "Sanggar Anak Akar" (SAA) ett Hem där gatubarn och ungdomar får en hemvist. Adressen är Jalan Inspeksi Saluran Jatiluhur no.30, Cipinang Melayu, Gedung Seng, Kali Malang, Jakarta Timur.

Under de svåra översvämningarna som lade större delen av Jakarta under vatten i januari/februari i år blev Hemmet en tillflyktsort för många från trakten som blivit hemlösa. Området där Hemmet ligger är högre än omgivningen och berördes inte av katastrofen. Barnen tillsammans med ledningen tog hand om dessa människor vars hem blivit förstörda av översvämningen. Barnen lagade mat till dem och delade allt med dem av det lilla "Hemmet" hade att erbjuda. De hemlösa stannade kvar där tills översvämningen var över.

Lieke blev så engagerad i denna organisation (SAA) att hon tog kontakt med sekreteraren via e-mail, och satte igång en insamling och lyckades på kort tid samla in över 7000 kr.

Eftersom Margareta, Selina och jag hade planerat att åka till Indonesien och skulle bli kvar i Jakarta under några dagar, undrade Lieke om jag skulle kunna överlämna de insamlade pengarna direkt till SAA/Hemmetts ledning. Vi beslöt dock att skicka pengarna via Jenny Hintze som bor i Jakarta, efter det att jag har besökt "Hemmet".

Redan andra dagen efter ankomsten till Jakarta tog jag en taxi från Silver Bird och tillsammans med Margareta, Selina och Alexander (äldsta barnbarnet) åkte vi till Hemmet. Taxiföraren hade hela tiden kontakt med taxicentralen för att kunna hitta platsen. Så småningom kom vi till en bro som korsade floden Kalimalang. Vi åkte över den och på en icke asfalterad väg längs floden. Rader av plåtskjul stod längs vägen som var så smal att taxin touchade taken på några av skjulen. Det fanns ingen numrering på gatan och vi frågade någon var SAA/Hemmet låg. Vi hade åkt för långt och taxin var tvungen att backa tillbaka ca 50 meter. Hemmet låg ca tjugo meter från floden. Taxin körde in på Hemmets område och vi bad föraren att vänta där för att köra oss tillbaka när vi är klara.

Vi kom in i en öppen lokal som liknar en stor sal utan väggar och med stengolv. På båda sidor av lokalen fanns en låg mur där några ungdomar satt och åt, några satt och pratade med varandra och en tredje grupp satt kring en tonåring som spelade gitarr. Vi frågade efter sekreteraren och en ung man ledde oss en trappa upp där vi träffade Doge Abdurahman.

Doge Abdurachman är 24 år gammal och han har bott på Hemmet sedan SAA/Hemmet flyttade till denna adress år 1994. Jag frågade honom varför han kom dit. Föräldrarna hade separerat och han hade ingenstans att ta vägen. Han var då tolv år gammal.

Ibe Karyanto även kallas Wa Karyo och Susilo Adinegoro är ledare för SAA-hemmet. Wa Karyo kallas även Rektor för Sanggar Anak Akar och är den person som startade Hemmet. Dago Abdurahman är sekreterare.

Doge berättade med glöd i ögonen att Sanggar Anak Akar är till för att ge de marginaliserade barnen, gatubarnen och även barn vars föräldrar inte har råd att betala skolavgiften möjlighet till att utvecklas till självständiga individer. De kan senare hjälpa till att bygga upp ett kompetent samhälle.

Antalet barn på Hemmet varierar men just då var det ca 70 barn där, 21 flickor och 49 pojkar. Åldern varierar från 6 till 21 år. När de fyllt 21år måste de flytta från Hemmet. De vuxna som bor på SAA fungerar som föräldrar till de yngre på hemmet, lär dem att ta vara på sig själva och hjälpa varandra.

De yngsta barnen som varken kan läsa eller skriva får lära sig detta. De äldre får undervisning i olika ämnen t.ex. matematik, engelska. Undervisningen sker i särskilda klassrum. För att utveckla kreativiteten hos barnen får de delta i olika aktiviteter t.ex. sång, musik, gitarr, trumma och fiol. SAA har ett band, en kör och teatergrupp som ger föreställningar för allmänheten.

Det finns även en keramisk verkstad där de tillverkar bla muggar och andra föremål av keramik och en ugn där de kan bränna sina skapelser. Läraren är bl.a. "rektorn" och de andra ledarna samt de vuxna barnen som bor på hemmet.

Alla som bor där får hjälpas åt med att sköta hemmet och matlagning. SAA ger ut en egen tidning som utkommer ett par gånger om året. Tidningen heter NIAT som betyder avsikt eller syfte. I redaktionen sitter några av barnen. Innehållet görs av barnen i samverkan med lärarna. De äldre barnen tränas att göra reportage och uppmuntras att skriva om sina idéer, upplevelser eller dikter.

Hur har barnen hamnat på SAA/Hemmet?

En del barn har självmant kommit dit. Andra har människor tagit dit för att barnen drivit vind för våg på gatorna eller inte har någonstans att ta vägen. Det har hänt att taxiförare har kört unga gatubarn till Hemmet berättade Silver Bird föraren som körde oss.

Ledarna på SAA håller kontakten och samordnar vissa aktiviteter med andra Sanggar i Jakarta och liknande organisationer/grupper i andra städer som Bandung, Jogya, Solo och Malang. De besöker varandra, utbyter erfarenhet och ordnar gemensamma seminarier om ex utbildning, ger gemensamma föreställningar och konserter. Vanligtvis inbjuds de lokala myndigheterna, organisationer och donatorer till de här tillställningarna.

Hur finansieras verksamheten?

SAA får inget bidrag från regeringen. Verksamheten är beroende av donationer från privata organisationer, allmänheten och enskilda personer. Andra intäkter är från egna föreställningar, konserter och från försäljning av de alster som barnen tagit fram. Donationer till SAA kan vara in natura t.ex. papper till tidningen, byggmaterial för reparation och underhåll av huset, böcker och pennor. Donation i form av pengar är naturligtvis det mest praktiska. Även barnen kan komma med förslag hur SAA kan få medel för att kunna bedriva verksamheten.

Man planerar att renovera huset för det börjar att förfalla pga att huset från början byggdes med tidigare använt material. Alla barn kommer att hjälpa till med renoveringen men under ledning av erfarna byggarbetare. Vi beundrar de människor, ofta enskilda personer som tar initiativet att starta denna typ av verksamhet: att ta hand om marginaliserade barn, att hjälpa dem till att utbilda sig och lära dem att ta hand om sig själva och bli självständiga individer.

Jag hoppas att vi här i Sverige via SIS fortsätter att stödja verksamheten på Sanggar Anak Akar i Jakarta. Liekes initiativ är beundransvärt. Insamlade pengarna gör stor nytta.

SVENSK-INDONESISKA SÄLLSKAPET(SIS)

inbjuder till

PASAR MALAM

(Indonesisk marknad)

lördagen 17 november 2007

kl 13.00 - 16.30

Bolindersplan 1, Kungsbron
Central Station, Stockholm

Indonesiska specialiteter
Mat och konsthantverksförsäljning
Fiskdamm
Underhållning

entré: vuxna 40:–

fina vinster lottas ut på entrébiljetten!

barn under 12 år gratis

VARMT VÄLKOMNA!
SELAMAT DATANG!